

De proef van Miller bevestigt dat de productie van een complexere chemische substantie uit eenvoudige basisstoffen gerichte inspanning van buitenaf vereist. Wanneer deze natuurwet niet zou gelden, dan zou iedere vorm van chemische industrie zinloos zijn, omdat ingewikkelde chemische stoffen vanzelf en gratis zouden ontstaan. De veronderstelde miljarden tonnen DNA bouwstenen in de oer-oceanen kunnen daarom niet bestaan hebben.

3. Gen-recombinatie verward met gen-mutatie

De verandering en aanpassing in de levende natuur is niet gevolg van het proces van 'gen-mutatie en selectie', maar van het proces van 'gen-recombinatie en selectie'. Honden, bijvoorbeeld, verschillen extreem in grootte, kleur, vacht, gedrag, etc., afhankelijk van de specifieke combinatie van genen uit hun identieke genenpool (namelijk, die van de wolf).

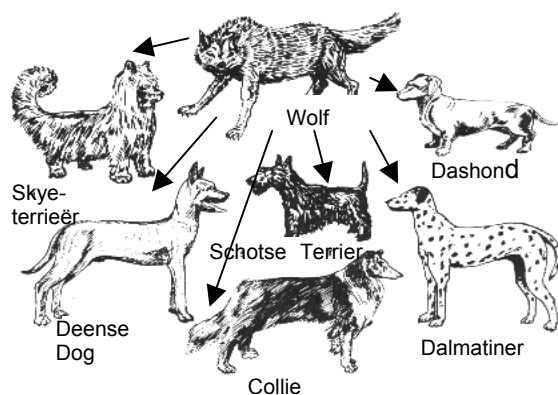

Fig.2: Gen-recombinatie en selectie

Wanneer de selectie criteria van de omgeving veranderen, dan veranderen de combinaties van genen die gunstig zijn, en het ermee corresponderende uiterlijk van de organismen. Hun genen pool blijft echter onveranderd. De veranderingen in de vorm van de snavel van vinken of het uiterlijk van honden hebben dus helemaal niets te maken met de mutatie van genen. Mutatie van genen (d.w.z. beschadiging ervan) is een volstrekt ander proces, dat krachtig

bestreden wordt door vergelijkings- en reparatie mechanismen in de celkern, die gebaseerd zijn op de 8-voudige opslag van dezelfde erfelijke informatie (paren chromosomen, die elk bestaan uit twee chromatiden, die ieder zijn opgebouwd uit twee complementaire strengen met dezelfde informatie). Wanneer de beschadiging van de genetische informatie niet gerepareerd kan worden en wordt doorgegeven aan het nageslacht, dan zijn de nakomelingen meestal gehandicapt en kunnen niet overleven in de dagelijkse strijd om voedsel, onderdak en een partner, waardoor de beschadiging alsnog geëlimineerd wordt uit de genenpool van de soort. De ervaringen na de kernramp bij Tsjernobyl en op het terrein van de oncologie tonen aan dat beschadiging van het DNA geen motor kan zijn voor groei en verbetering van de genenpool van een soort.

4. Geen tussenvormen in het fossiel verslag

Het fossiele verslag bevat niet de te verwachten veelheid van tussenvormen, zoals Darwin al opmerkte. De fossielen zien er precies zo uit als vandaag de dag, op wat uitgestorven soorten na. Bovendien zijn geologie en paleontologie in een cirkelredenering met elkaar verbonden: fossielen worden gedateerd met aardlagen, en aardlagen met fossielen. Hierdoor zijn de dateringen van fossielen volledig speculatief. Omdat de evolutietheorie zeer veel tijd nodig heeft, worden aardlagen als zeer oud gedateerd, en worden bij radiometrie de veronderstellingen over de te hanteren beginwaarden hierop afgestemd. Er zijn echter tal van aanwijzingen dat de aarde nog relatief jong is: (a) alle aardlagen waarin fossielen gevonden worden bevatten ^{14}C ; (b) de aarde is een nog nauwelijks afgekoelde bal vloeibaar gesteente; (c) er is weinig meteorietenstof aanwezig op het aardoppervlak (d) weinig bezinksel op de oceanbodem; en (e) weinig uitspoeling van zouten in de zeeën.

5. Niet-reduceerbaar complexe systemen en processen aanwezig

Binnen de levende natuur zijn vele 'niet-reduceerbaar complexe systemen' aanwezig. Bijvoorbeeld: de lichtgevoelige cellen van het oog, of het motortje dat de zweepstaart van zaadcellen aandrijft. Dergelijke systemen kunnen niet door een lange reeks van kleine stapjes ontstaan, omdat ieder onderdeel van het systeem alleen zin heeft en kan overleven in combinatie met en afgestemd op al de andere onderdelen. Ook tal van processen in de levende natuur zijn 'niet-reduceerbaar

complex', omdat ze niet het resultaat kunnen zijn van een stapsgewijze zinvolle uitbreiding van een eenvoudig basisproces. Bijvoorbeeld: het proces waarbij alle bouwstenen in een verpopte rups herschikt worden tot een vlinder. Darwin schreef: "Wanneer iemand het bestaan zou aantonen van een complex orgaan dat absoluut niet voort had kunnen komen uit een groot aantal opeenvolgende wijzigingen, dan zou mijn theorie volledig instorten" (The origin of species, 6^e druk, New York University Press, blz. 154). Dergelijke systemen zijn inmiddels gevonden.

6. Wetenschappelijke theorie of mythisch verhaal?

De gebeurtenissen die de evolutietheorie postuleert zouden zich alle miljoenen of miljarden jaren geleden afgespeeld hebben. Ze zijn niet toetsbaar. Daardoor voldoet de theorie niet aan de hoofdeis van een wetenschappelijke theorie (toetsbaarheid). De enkele punten die wél toetsbaar zijn leveren een negatief resultaat (zie punt 2: oersoep kan niet door toevallige, ongerichte krachten ontstaan; en punt 3: mutatie kan niet fungeren als motor voor verbetering en uitbreiding van de genenpool). Afgezien daarvan is de aanwezigheid van niet-reduceerbaar complexe systemen en processen in de levende natuur, volgens Darwin zelf, voldoende grond om de theorie te falsificeren. Het is daarom ernstig de vraag of de evolutietheorie als wetenschappelijke theorie te handhaven is en niet beter beschouwd kan worden als een mythisch verhaal. Wanneer de evolutietheorie op wetenschappelijke gronden verworpen zou worden, dan zou de wetenschap niet langer beschikken over een toetsbare verklaring voor het ontstaan van het leven. Dat zou geen ernstig probleem zijn. "We weten het (nog) niet" is een zeer respectabele wetenschappelijke positie.

Deze folder is een uitgave van EVOSKEPSIS. De doelstelling van EVOSKEPSIS is het debat te bevorderen over de wetenschappelijke houdbaarheid van de evolutietheorie, en de wetenschap te verdedigen tegen de religie. Zie verder: www.evoskepsis.nl

Problemen in de evolutietheorie

Een van de meest besproken wetenschappelijke theorieën is ongetwijfeld de evolutietheorie van Darwin. De theorie is breed aanvaard en velen zijn van mening dat inmiddels bewezen is dat de aanwezigheid van leven het resultaat is van een langdurig, toevallig proces van mutatie en selectie. Desondanks zijn in de theorie vijf ernstige problemen aan te wijzen.

1. Tegenspraak met de werkelijkheid en de natuurwetenschappen

In huizen, kantoren, fabrieken en laboratoria, ontstaat orde nooit vanzelf en begint zich nooit vanzelf in stand te houden, maar vraagt altijd gerichte en voortdurende inspanning. De natuurwetenschappen bevestigen deze praktijkervaring en leggen in natuurwetten vast dat orde slechts in stand kan blijven en toenemen door gerichte inspanning van buitenaf, en niet door ongerichte, toevallige krachten. De evolutietheorie postuleert precies het tegenovergestelde.

2. Oersoep kan niet bestaan hebben

Eenvoudige chemische stoffen gaan zich nooit vanzelf, zonder gerichte inspanning van buitenaf, ordenen tot steeds grotere en gecompliceerdere constructies. In plaats daarvan vallen ingewikkelde chemische stoffen vroeg of laat vanzelf uiteen in de kleinst mogelijke eenheden. In de beroemde proef van Miller kon alleen 'oersoep' ontstaan doordat hij de door toevallige, ongerichte bliksemflitsen gevormde grotere eenheden afvoerde naar een kolf, waar ze veilig waren tegen vernietiging door nieuwe bliksemflitsen.

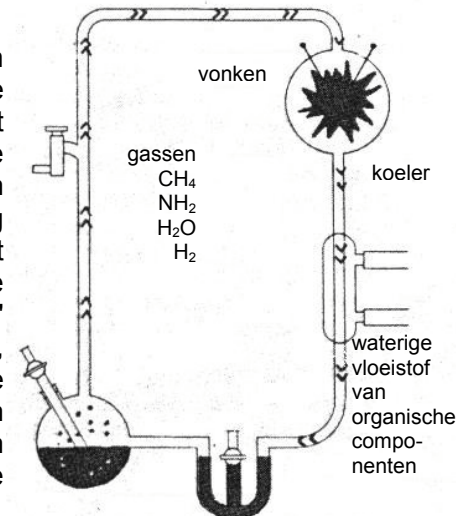

Fig.1: Experiment van Miller